

РЕШЕНИЕ

№ 8093

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 18.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **659** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ и Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Образувано е по жалба на [фирма], чрез пълномощника Х. Т., срещу Заповед № РД-18-48/12.10.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта ѝ относно имот с идентификатор 68134.1376.1083, относно неотразяването в него като самостоятелен обект, собственост на дружеството на трансформаторен пост с диспечерски № 31-372 .

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност и необоснованост на обжалвания административен акт в частта му по отношение на имот с идентификатор 68134.1376.1083, в който не е отразена сграда за енергопроизводство, представляваща енергиен обект по смисъла на & 1, т. 23 от допълните разпоредби на Закона за енергетиката /ДР на ЗЕ/- собственост на дружеството. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени заповедта в оспорената ѝ част, както и да върне административната преписка на ответника за отразяване обекта на името на дружеството. В жалбата се съдържа и искане за присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът, ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА АГЕНЦИЯТА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР / АГКК/ - редовно призован, чрез процесуалния си

представител оспорва жалбата и счита заповедта за законосъобразна в оспорената ѝ част.

Заинтересованата страна, СТОЛИЧНА ОБЩИНА, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол по чл. 49, ал. 2 от ЗКИР от заинтересовано лице по смисъла на & 1, т. 13 от ДР на ЗКИР и в срок.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София - град, II а.о., 35 състав, като прецени доказателствата по делото, писмените такива и изслушаната съдебно-техническа експертиза на в.л. М. Р. и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

Оспорената Заповед № РД-18-48/12.10.2011г. е издадена в производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри /глава пета от ЗКИР/, от компетентен, по смисъла на чл. 49, ал.1 от ЗКИР административен орган Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

От приложените писмени доказателства, както и след изслушване на заключението на вещото лице по делото се установява, че местонахождението на трафопоста е в сградата на детски дом, намиращ се на [улица], [жк], район Надежда, в поземлен имот с идентификатор 68134.1376.1083. В имота има отразена само една сграда с идентификационен № 68134.1376.1083.1., а трафопостът е част от пристройката на детското заведение – детска градина. Вещото лице сочи, че същият се използва по самостоятелно и предназначение като трансформаторен пост за електроенергия, с посочен диспечерски номер № 31-372.

Съгласно чл.17, ал.1 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г. схеми за самостоятелни обекти в сгради се изработват за сгради, в които етажи или части от етажи принадлежат на отделни собственици и се владеят с отделни документи за собственост.

Процесният случай е именно такъв, доколкото обектът трансформаторен пост се владее и ползва като енергиен обект, съответно е собственост на търговското дружество.

Обект е актуван с акт за държавна собственост № 04519 от 29.03.2005 г. като частна държавна собственост. В акта за частна държавна собственост е отразено, че трафопостът е включен в капитала на [фирма]. Не е спорно, по делото и, че трафопостът е вписан и във „Вещно - правния режим на ТП”, неразделна част от окончателния разделителен протокол от 31.07.2000 г. между [фирма]. Ползва се като енергиен обект, счетоводно е отразен в баланса на жалбоподателя.

Неотразяването в кадастралната карта на Ч. като собственик на сграда за енергопроизводство, представляваща енергиен обект, по смисъла на &1, т. 23 от Закона за енергетиката/ ЗЕ/- трансформаторен пост с диспечерски номер № 31-372, е несъобразено с доказателствата по делото.

Няма данни за спор за материално право относно този обект, за да не се отразява собственика в кадастралния регистър във връзка с чл. 41, ал. 4 ЗКИР.

Предвид горното и като провери оспорвания акт на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган и в установената форма, но в оспорената ѝ част е постановена при съществено нарушение на административно-производствените правила, вследствие на което се явява в противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона.

Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК жалбоподателят има право на присъждане на направените по делото разноски. Същите са в размер както следва: платени от жалбоподателя и доказани по делото са 50 /петдесет/ лева, държавна такса и 200 /двеста/ лева, възнаграждение на вещо лице.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, II а.о., 35 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място] № РД-18-48 /12.10.2011 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта ѝ относно имот с идентификатор 68134.1376.1083 за неотразяването в него като самостоятелен обект в сграда, собственост на дружеството, на трансформаторен пост с диспечерски № 31-372 .

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на решението.

ОСЪЖДА Агенцията по геодезия, картография и кадастър да заплати на [фирма], [населено място] 250 /двеста и петдесет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл. 138 от АПК, да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: